

Ловчанският комитетъ се обявили противъ какъвто и да било обиръ на царската хазна, прѣлъ видъ на това, че правителството, дирѣйки обирачитѣ, ще нанипа комитетѣ. Левски се съгласилъ съ членоветѣ на Ловчанския комитетъ, отмѣнилъ планътъ си и заповѣдалъ на *Общия* да неизвършва обирътъ на *Орханійската хазна*.

Общия се присторилъ (прѣдъ Левски), че отлага планътъ си за до година, а въ сжщото врѣме стегналъ „тайната четица“ и чакалъ благоприятенъ моментъ за да извърши обирътъ (глед. II книжка Миналото).

На 19-й септ., 1872 год. въ букака на Арабаконашката Клисурѣ се скрила *тайната четица* на Димитра *Общия*. *Четицата* била прѣдрѣшена въ униформата на *турския низамъ* (солдатъ).

На 20 септемврий (1872 год.) биволска кола се затъркаляла и заскърцала по шосето, що лакатуши по дъното на Арабаконашката клисура. Прѣдъ и слѣдъ колата спокойно ѣздили храненитѣ си конѣ нѣколко конни стражари. Колата била натоварена съ „царски пари“; *суварие-заптийитѣ* пазели царската хазна отъ горскитѣ разбойници. Колата пристигнала до третата кривулица на клисурата (На това мѣсто днесъ стърчи руски желѣзенъ кржстъ). Букакътъ искомандувалъ: „атенгъ веръ“ (огънъ дай!) . . . неравенъ залпъ изгърмѣлъ; биволитѣ се подплашили, колата съ царски пари въ долгътъ се търколнали; заптийитѣ назадъ връцнали и въ карьеръ за Орханіе избѣгали; нѣколко „низама“ изъ букака излѣзли; очитѣ на колѣра вързали; торбитѣ съ паритѣ задигнали и отново въ букака се мръднали. . .

На 22 Септемврий *Махзаръ-Паша*, Софійскій губернаторъ, съ сонмъ конни стражари пристигналъ на мѣстопроизшествието; отъ околнитѣ овчари и говедари узналъ, че „*низами* нѣкой си“ хазната обрали, и къмъ *Златишквиятъ балканъ* отпътували . . .